

CONV 342/02

WG VII 7

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

της :	Γραμματείας
προς :	την Ομάδα εργασίας VII «Εξωτερική Δράση»
Θέμα :	Σύνοψη των εργασιών της συνεδρίασης της 8ης Οκτωβρίου 2002

1. Έναρξη της συνεδρίασης και εισαγωγικές παρατηρήσεις του Προέδρου

1. Ο Πρόεδρος άνοιξε τη συνεδρίαση, υπενθύμισε τα αποτελέσματα της συνεδρίασης της 24ης-25ης Σεπτεμβρίου, όπως περιέχονται στο CONV 307/02 (Σύνοψη των εργασιών της συνεδρίασης), και επιβεβαίωσε ότι η επόμενη συνεδρίαση θα λάβει χώρα την Πέμπτη 15 Οκτωβρίου στις 11:00 (αντί για 14:30), και ότι δεν θα συνεχίσει στις 16 Οκτωβρίου.
2. Ο Πρόεδρος άνοιξε τη συζήτηση σχετικά με τη «Συνοχή της εξωτερικής δράσης της ΕΕ» υπογραμμίζοντας ότι εάν η Ένωση επιθυμεί να έχει πραγματικό αντίκτυπο στη διεθνή σκηνή, πρέπει να χρησιμοποιήσει όλα τα μέσα στη διάθεσή της με συνεκτικό και συντονισμένο τρόπο. Επισήμανε ότι είναι πολλοί οι τρόποι με τους οποίους η ΕΕ θα μπορούσε να αναλάβει δράση στη διεθνή σκηνή, συμπεριλαμβανομένων κοινών διπλωματικών ενεργειών, προγραμμάτων χρηματοδοτικής συνδρομής, της δυνατότητας σύναψης εμπορικών συμφωνιών κεφαλαίων για αναπτυξιακή συνεργασία και ανθρωπιστική βοήθεια, καθώς και ικανότητας διαχείρισης κρίσεων, συμπεριλαμβανομένης της επί τόπου ανάπτυξης προσωπικού η οποία τώρα οικοδομείται. Η συντονισμένη χρησιμοποίηση όλων αυτών των μέσων για την επιδίωξη ενός κοινού στόχου προϋποθέτει συνοχή σε διάφορα επίπεδα, δηλαδή εντός των θεσμικών οργάνων, μεταξύ των οργάνων και των βασικών φορέων, καθώς και στο επίπεδο των μέσων.

II. Παρέμβαση του κ. Chris Patten, μέλους της Επιτροπής

3. Ο Πρόεδρος υποδέχθηκε τον κ. Patten και τον κάλεσε να εκφράσει τις απόψεις του προς την Ομάδα. Ο κ. Patten υπενθύμισε το ευρύ πεδίο της εξωτερικής δράσης της ΕΕ το οποίο, όπως διαπίστωσε με ικανοποίηση, απεικονίζεται στην εντολή της Ομάδας εργασίας. Όπως τόνισε επίσης, πρέπει να αναγνωρισθεί το γεγονός ότι έχουν υπάρξει σημαντικά επιτεύγματα βάσει των ισχυόντων διακανονισμών και ότι οι μεταρρυθμίσεις που έχουν επέλθει στην εξωτερική δράση της ΕΕ έχουν αρχίσει να αποδίδουν καρπούς. Η συνεργασία του Υπάτου Εκπροσώπου (ΥΕΙ) και του Επιτρόπου (καθώς και η συνεργασία τους με τις διαδοχικές προεδρίες της ΕΕ) απεδείχθη εξαιρετική, όμως η λειτουργία του συστήματος στο μέλλον δεν μπορεί να στηρίζεται μόνο στις καλές διαπροσωπικές σχέσεις.
4. Ο κ. Patten τόνισε τη σημασία του ρόλου των κρατών μελών και της σχέσης τους με τα όργανα. Για τη βελτίωση της συνοχής δεν μπορεί να εστιάζεται η προσοχή μόνο στις Βρυξέλλες. Υπενθύμισε ότι το 80% της κοινοτικής αναπτυξιακής βοήθειας προέρχεται από τους προϋπολογισμούς των κρατών μελών και 20% από κοινοτικά κεφάλαια. Ο αριθμός των πρεσβειών και των αντιπροσωπιών των κρατών μελών είναι κατά πολύ μεγαλύτερος από το δίκτυο των αντιπροσωπιών της Επιτροπής (128 γραφεία σε 123 χώρες). Υπογράμμισε επιπλέον ότι όσο καλό και να είναι το οικοδόμημα, αυτό που έχει σημασία είναι η πολιτική βούληση των κρατών μελών.
5. Ο Επίτροπος εξέθεσε εν συντομία ορισμένες πρακτικές προτάσεις για την περαιτέρω βελτίωση της αποτελεσματικότητας του ισχύοντος συστήματος :
 - Πρόσκληση προς τον ΥΕ να παρίσταται σε συνεδριάσεις της Επιτροπής όταν συζητείται η εξωτερική δράση, έστω και αν ο ΥΕ δεν είναι μέλος της Επιτροπής,
 - Ανάλυση περισσότερων εργασιών από κοινού μεταξύ του ΥΕ και της Επιτροπής, από το στρατηγικό σχεδιασμό μέχρι κοινά έγγραφα πολιτικής (όπως το πρόσφατο έγγραφο για την Ευρύτερη Ευρώπη),
 - Μεγαλύτερος συντονισμός και ενδεχόμενη κοινή συμμετοχή του ΥΕ και του Επιτρόπου Εξωτερικών Σχέσεων σε συζητήσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,
 - Θα μπορούσε να εξετασθεί ο ρόλος των αντιπροσωπιών και των Πρεσβειών. Έχει σημειωθεί κάποια πρόοδος ως προς την ανταλλαγή πληροφοριών, αλλά θα πρέπει να διερευνηθούν πέραν τούτου οι δυνατότητες κοινής εκπροσώπησης και κοινής ανάληψης ορισμένων καθηκόντων,
 - Διάθεση περισσότερων πόρων για τον ΥΕ προκειμένου να προωθεί και να υποστηρίζει τις διπλωματικού χαρακτήρα αποφάσεις της ΕΕ. Η διαχείριση του προϋπολογισμού θα μπορούσε να υπαχθεί στις υπηρεσίες της Επιτροπής για να αποφευχθεί η δημιουργία νέων δομών.

6. Ο Επίτροπος ετάχθη υπέρ της σύστασης της Ομάδας εργασίας «Νομική Προσωπικότητα» να αποδοθεί ενιαία νομική προσωπικότητα στην ΕΕ.
Η λύση αυτή θα οδηγούσε στην απλούστευση της Συνθήκης και στην κατάργηση της διάρθρωσης σε πυλώνες. Επί προτάσεων οι οποίες συνεπάγονται μεταβολή της Συνθήκης, συνιστά να απλουστευθεί κάπως η διαδικασία για τη λήψη αποφάσεων στον τομέα της εξωτερικής δράσης και μεταρρύθμιση των διαδικασιών για τη σύναψη μικτών συμφωνιών, εκεί όπου οι ισχύουσες διαδικασίες επικύρωσης οδηγούν σε σημαντικές καθυστερήσεις με ανεπιθύμητα αποτελέσματα.
7. Ο κ. Patten προσέγγισε το θέμα της εξωτερικής εκπροσώπησης της ΕΕ και δήλωσε ότι πρέπει να ενισχυθούν ο ρόλος και η προβολή της ΕΕ στους διεθνείς οργανισμούς, και ιδίως στους IFI (διεθνείς χρηματοδοτικοί οργανισμοί). Εάν η ΕΕ μιλούσε ομόφωνα στους IFI όπως κάνει στις εμπορικές διαπραγματεύσεις, θα είχε πολύ μεγαλύτερη επιρροή.
8. Το σύστημα πολιτικού διαλόγου με τρίτες χώρες και περιοχές χρήζει αναμόρφωσης. Γίνονται υπερβολικές συνεδριάσεις χωρίς να δίδεται αρκετή σημασία στη θέση προτεραιοτήτων. Η ΕΕ στερείται στρατηγικής οπτικής ως προς τα προσδοκώμενα αποτελέσματα των συνεδριάσεων αυτών. Πάσχει από «συνεδριατίτιδα». Το σύστημα της Τρόικας δεν είναι σαφές για τα τρίτα μέρη και θα πρέπει να καταργηθεί. Η δημιουργία του αξιώματος του ΥΕ έχει χαρίσει μεγαλύτερη προβολή στην εξωτερική εκπροσώπηση της ΕΕ, και είναι σκόπιμο να ενισχυθεί ο ρόλος του ως συνομιλητή με διεθνείς εταίρους.
9. Ο κ. Patten υποστήριξε ότι θα πρέπει να δοθεί στον ΥΕ η προεδρία του εξωτερικού τμήματος του Συμβουλίου ΓΥΕΣ. Θα πρέπει επίσης να έχει το (ρητό) δικαίωμα υποβολής προτάσεων. Προκειμένου να είναι σε θέση να αφιερωθεί στα καθήκοντά του ως ΥΕ, το αξίωμα αυτό θα πρέπει να αποσυζευχθεί από το αξίωμα του Γενικού Γραμματέα του Συμβουλίου. Θα πρέπει επιπλέον να προβλεφθεί για τον ΥΕ ο ανάλογος προϋπολογισμός.
10. Η λήψη αποφάσεων στην ΚΕΠΠΑ θα πρέπει να γίνει απλούστερη. Ο κ. Patten ζήτησε πιο ευέλικτους μηχανισμούς οι οποίοι θα επέτρεπαν την ταχύτερη αντίδραση της ΕΕ στις διεθνείς εξελίξεις. Υποστήριξε ότι θα πρέπει να γίνεται μεγαλύτερη χρήση της εποικοδομητικής αποχής και της ενισχυμένης συνεργασίας. Καίτοι αναγνώρισε ότι σε αυτόν τον τομέα η ψηφοφορία δεν αποτελεί την προσφορότερη οδό και ότι το ιδανικό θα ήταν να λαμβάνονται οι αποφάσεις με κοινή συναίνεση, υπάρχει εν τούτοις περιθώριο για την επέκταση της χρήσης

της ειδικής πλειοψηφίας στην ΚΕΠΠΑ. Ο κ. Patten ανέφερε, στη συνάρτηση αυτή, τη δυνατότητα χρησιμοποίησης της ειδικής πλειοψηφίας για ενδεχόμενες κοινές πρωτοβουλίες του ΥΕ και της Επιτροπής. Προσέθεσε ότι οιαδήποτε κοινή πρόταση θα επεδίωκε τη συμμετοχή όλων των κρατών μελών. Επισήμανε περαιτέρω ότι, όπως έχει φανεί από τον πρώτο πυλώνα στην πράξη το Συμβούλιο δεν έχει προβεί σε ψηφοφορία παρά σε ελάχιστες περιπτώσεις, και ότι η ύπαρξη και μόνο της δυνατότητας ψηφοφορίας ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να επιδιώξουν να καταλήξουν σε συναίνεση.

11. Ο Επίτροπος είπε ότι η επίτευξη μεγαλύτερης αξιοπιστίας στην ΚΕΠΠΑ, ιδίως σε σχέση με τις ΗΠΑ, εξαρτάται από την ικανότητα της ΕΕ να αντιμετωπίσει το θέμα της ασφάλειας. Οι απόπειρες ενίσχυσης αυτού του τομέα απεδείχθησαν ανεπαρκείς και υπάρχει μεγάλη ανάγκη να αντιμετωπισθούν με μεγαλύτερη διαύγεια τα προβλήματα αυτά.
12. Κατά τη συζήτηση προέκυψαν τα ακόλουθα στοιχεία : ένα μέλος ερώτησε εάν κάποια μεταβολή στο θεσμικό οικοδόμημα θα είχε επηρεάσει κατά τι την αποτελεσματικότητα της πολιτικής της ΕΕ στη Μέση Ανατολή. Ο Επίτροπος απάντησε ότι ο ΥΕ είχε επιτελέσει θαυμάσιο έργο στη Μέση Ανατολή και ότι κατά τη γνώμη του μια διαφορετική θεσμική δομή δεν θα είχε οδηγήσει σε καλύτερα αποτελέσματα. Το θεσμικό πλαίσιο δεν δημιουργεί προβλήματα. Όλα είναι θέμα σύγκλισης απόψεων και πολιτικής βούλησης, πράγμα το οποίο δύσκολα επιτυγχάνεται δεδομένου ότι οι απόψεις και οι αντιλήψεις στα θέματα της Μέσης Ανατολής διαφέρουν σημαντικά από κράτος σε κράτος.
13. Απαντώντας στο ερώτημα «ποιός είναι συνολικά υπεύθυνος» για την προστασία των συμφερόντων της ΕΕ σε σχέση με διεθνή ζητήματα μείζονος σημασίας, όπως είναι η πυρηνική ασφάλεια και η στρατηγική σημασία ορισμένων περιοχών από άποψη φυσικών πόρων, η Επιτροπή υπενθύμισε ότι για τα περισσότερα κράτη μέλη η εξωτερική πολιτική είναι τόσο στενά συνδεδεμένη με την αντίληψη του κράτους έθνους, ώστε δεν είναι εύκολα αντιληπτή η ιδέα ενός προσώπου το οποίο είναι «συνολικά υπεύθυνο», υπεράνω του εθνικού επιπέδου. Γίνονται προσπάθειες συντονισμού επί θεμάτων όπως η πυρηνική ασφάλεια, στη G7 για παράδειγμα, και έχουν θεσπισθεί προγράμματα τόσο σε επίπεδο κρατών μελών όσο και σε επίπεδο Κοινότητας.

14. Απαντώντας σε ερώτημα που αφορούσε τις επιπτώσεις των εξαμηνιαίων Προεδριών της ΕΕ επί της αποτελεσματικότητας της εξωτερικής δράσης της ΕΕ, ο κ. Patten τόνισε ότι η συνεργασία μεταξύ της Επιτροπής και κάθε Προεδρίας πάντα υπήρξε πολύ εποικοδομητική. Υπήρχαν εν τούτοις αρνητικές επιπτώσεις λόγω του συστήματος εναλλαγής της Προεδρίας, οι οποίες θα πρέπει να αντιμετωπισθούν.
15. Όσον αφορά το ενδεχόμενο συγχώνευσης του Επιτρόπου Εξωτερικών Σχέσεων, ο κ. Patten δήλωσε ότι είναι υπέρ πρακτικών ρυθμίσεων που θα ενισχύσουν τη συνέργεια μεταξύ των δύο αξιωμάτων. Πιστεύει ότι θα είναι πολύ δύσκολο να αναλάβει ένα πρόσωπο αμφότερα τα αξιώματα του ΥΕ και του Επιτρόπου Εξωτερικών Σχέσεων (διπλή αρμοδιότητα). Θα μπορούσε να υποστηριχθεί η ανάθεση σε Αντιπρόεδρο της Επιτροπής της γενικής αρμοδιότητας στον τομέα των εξωτερικών σχέσεων. Αν ο ΥΕ αναλάβει την προεδρία κάποιου μελλοντικού Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων/Εξωτερικών Σχέσεων, αυτό θα συνέβαλε στη διευκρίνιση των σχέσεων και θα οδηγούσε στη στενότερη συνεργασία ΥΕ-Επιτροπής. Θα μπορούσαν να ληφθούν ορισμένα πρακτικά μέτρα για τη βελτίωση του συντονισμού, χωρίς να πρέπει ένα πρόσωπο να αναλάβει και τις δύο αρμοδιότητες.
16. Ως προς το θέμα των ενδεχόμενων κοινών υπηρεσιών ΥΕ-Επιτροπής, ο κ. Patten ανέφερε ότι θα μπορούσε να εξετασθεί το ενδεχόμενο κοινών υπηρεσιών τύπου και κοινών μονάδων στρατηγικού σχεδιασμού και πολιτικής. Δήλωσε επίσης ότι θα πρέπει να εξετασθεί η δυνατότητα συγχώνευσης των αντιπροσωπιών της Επιτροπής και των γραφείων συνδέσμου του Συμβουλίου στη Νέα Υόρκη και στη Γενεύη, καθώς και η δυνατότητα κοινής κατανομής αρμοδιοτήτων/θέσεων στον τομέα της ανασκόπησης πολιτικής στις υπερπόντιες αντιπροσωπίες.
17. Όσον αφορά τις κοινές στρατηγικές, ο Επίτροπος είπε ότι έχουν υπερβολικά ευρύ πεδίο και υπερβολικά γενικό περιεχόμενο. Θα πρέπει να περιορισθεί το πεδίο τους.

III. Συζήτηση

18. Τα μέλη συμφώνησαν ότι η πολιτική βούληση και η αλληλεγγύη των κρατών μελών είναι ζωτικής σημασίας για την ανάπτυξη κοινής πολιτικής.

19. Αναγνωρίστηκε από όλους η ανάγκη να καθορισθούν με μεγαλύτερη ακρίβεια, σε μελλοντική Συνθήκη, οι βαθύτεροι στόχοι της εξωτερικής δράσης της ΕΕ. Προτάθηκε να αναλύσει η Ομάδα σε ποιούς τομείς τα κράτη μέλη θα ήθελαν ή θα ήταν διατεθειμένα να αναλάβουν από κοινού δράση. Σύμφωνα με προτάσεις των μελών, ένας ορισμός των στόχων της εξωτερικής δράσης της ΕΕ θα πρέπει να περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία : γενικούς στόχους όπως είναι η ειρήνη, η αλληλεγγύη, η ευημερία· το ρόλο της ΕΕ στη διεθνή σκηνή· τις σχέσεις μεταξύ της ΕΕ και άλλων περιοχών της γης (περιοχών που ευρίσκονται σε κρίση και άλλων), συμπεριλαμβανομένης της φύσεως των σχέσεων αυτών (το θέμα των ανοικτών σχέσεων ή του προστατευτισμού ετέθη από ένα των μελών)· διμερείς σχέσεις και πολυμερή δράση (ιδίως ΟΗΕ).
20. Μερικά μέλη υπενθύμισαν μια προηγούμενη πρόταση να συμφωνείται, ενδεχομένως σε ετήσια βάση, δήλωση σχετικά με τις προτεραιότητες της ΕΕ στον τομέα της εξωτερικής δράσης. Ένα μέλος πρότεινε να εξετάσει η ομάδα διεξοδικότερα τις κοινές στρατηγικές, και, με ποιό τρόπο οι στρατηγικές αυτές θα μπορούσαν να αποτελέσουν πιο συγκεκριμένα μέσα για έναν πιο μακροπρόθεσμο προσδιορισμό των στόχων και συμφερόντων της ΕΕ.
21. Τα μέλη της ομάδας ήταν της απόψεως ότι θα πρέπει να διευκρινισθούν οι αρμοδιότητες στο πεδίο της εξωτερικής δράσης. Ένα μέλος της Ομάδας πρότεινε να καταρτισθεί κατάλογος της κατανομής των αρμοδιοτήτων στους διάφορους τομείς εξωτερικής δράσης της ΕΕ και να εξετάσει η Ομάδα εάν υπάρχει πεδίο για μεταβολή. Προτάθηκε να εξετάσει η Ομάδα θέματα όπως η συνεργασία για την ανάπτυξη, οι διεθνείς διαπραγματεύσεις (π.χ. στον οικονομικό, εμπορικό, κοινωνικό, περιβαλλοντικό ή τεχνικό τομέα), μακροπρόθεσμα ζητήματα ευρείας εμβέλειας τα οποία είναι σημαντικά για την ασφάλεια ή τα συμφέροντα της ΕΕ (μεταξύ των παραδειγμάτων που αναφέρθηκαν περιλαμβάνονται η πυρηνική ασφάλεια, η στρατηγική σημασία των πετρελαϊκών πόρων σε ορισμένες περιοχές, επιπτώσεις που έχουν για τον τρίτο κόσμο οι επιλογές πολιτικής στον τομέα γεωργίας/τροφίμων), διεθνείς κρίσεις μικρότερης και μεγαλύτερης έντασης (στην τελευταία περίπτωση εμπλέκονται το Συμβούλιο Αφαιρίας και οι διατλαντικοί εταίροι) (βλ. WD 5). Ένα από τα μέλη της ομάδας επισήμανε την ανάγκη κωδικοποίησης στη Συνθήκη της εξωτερικής αρμοδιότητας της Κοινότητας η οποία απορρέει από τις εσωτερικές της αρμοδιότητες (κωδικοποίηση της νομολογίας και πρακτικής ΑΕΤΡ).

22. Διάφορα μέλη αναγνώρισαν ότι, προκειμένου να γίνει πιο αποτελεσματική η εξωτερική δράση της Κοινότητας, πρέπει να βελτιωθούν οι διαδικασίες για τη λήψη αποφάσεων. Τα μέλη συμφώνησαν επίσης ότι είναι σημαντικό να διατηρηθεί διαφοροποιημένη προσέγγιση. Μερικοί ήταν υπέρ της επέκτασης της ειδικής πλειοψηφία σε τμήματα της ΚΕΠΠΑ, άλλοι πάλι υπογράμμισαν ότι δεν θεωρούν ρεαλιστικό το ενδεχόμενο ψηφοφορίας επί θεμάτων εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας, και ιδίως όχι σε περιπτώσεις που αφορούν την ανάπτυξη προσωπικού.
23. Μερικοί επισήμαναν την ανάγκη να βελτιωθεί συγκεκριμένα η ικανότητα της ΕΕ να ανταποκρίνεται με ταχύτητα και αποτελεσματικότητα σε καταστάσεις κρίσεων.
24. Υπήρξε γενική αναγνώριση της ανάγκης να αυξηθεί η συνοχή μεταξύ των υπαρχουσών θεσμικών διαρθρώσεων, ιδίως δε μεταξύ των αξιωμάτων του ΥΕ και του Επιτρόπου Εξωτερικών Σχέσεων. Διάφορα μέλη επισήμαναν το συσχετισμό μεταξύ του θέματος του εκπροσώπου της ΕΕ στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής και του θέματος της Προεδρίας της Ένωσης, η ομάδα όμως συμφώνησε ότι τα γενικά θεσμικά ζητήματα θα πρέπει να συζητηθούν, όπως έχει προγραμματισθεί, σε μεταγενέστερο στάδιο της Συνέλευσης.
25. Μερικά μέλη υποστήριξαν τη συγχώνευση των δύο αξιωμάτων σε ένα (διπλή αρμοδιότητα), το οποίο θα τοποθετείται είτε στο πλαίσιο της Επιτροπής είτε στο πλαίσιο του Συμβουλίου. Αυτό το «διπλή αρμοδιότητα» (“double hat”) αξίωμα θα ανατίθεται σε ένα πρόσωπο το οποίο θα μπορούσε να επικουρείται από δυο βοηθούς εκ των οποίων ο ένας θα ασχολείται κυρίως με τις αρμοδιότητες του ΥΕ, ο δε άλλος με εκείνες της Επιτροπής. Άλλα πρότειναν ο ΥΕ να λαμβάνει εντολή από το Συμβούλιο στο πλαίσιο του ρόλου του ως ΥΕ, και από την Επιτροπή για δράσεις που αναλαμβάνει υπό την εξουσία της Επιτροπής. Σύμφωνα με άλλη πρόταση, ο κάτοχος του αξιώματος διπλής αρμοδιότητας θα πρέπει να μπορεί να στηρίζεται σε μια ευρωπαϊκή διπλωματική υπηρεσία, η οποία θα αποτελείται από τις υπηρεσίες εξωτερικών σχέσεων της Επιτροπής, από αυτόνομη μονάδα πολιτικής της οποίας το προσωπικό θα προέρχεται από τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου, την Επιτροπή και τα κράτη μέλη, και από δίκτυο εξωτερικών αντιπροσωπιών (αντιπροσωπίες της Επιτροπής οι οποίες θα μετατραπούν σε αντιπροσωπίες ΕΕ). Μερικά μέλη έθεσαν ερωτηματικά ως προς την πρόταση της διπλής αρμοδιότητας, παρατηρώντας ότι θα πρέπει να διευκρινισθούν ο ρόλος και οι

μηχανισμοί, ποιός θα είναι αρμόδιος για το διορισμό του οικείου προσώπου και σε ποιόν το πρόσωπο αυτό θα είναι υπόλογο. Επισήμαναν ότι μια τέτοια ρύθμιση θα υπονόμει την αρχή της συλλογικότητας της Επιτροπής και θα περιέπλεκε ακόμη περισσότερο το σύστημα.

26. Διάφορα μέλη υποστήριξαν ότι πρέπει να διατηρηθούν δύο χωριστές αρμοδιότητες. Η αρθρότερη λύση θα ήταν να ενισχυθεί η συνέργεια μεταξύ των δύο αρμοδιοτήτων με τη λήψη πρακτικών μέτρων, και να υπάρξει μεγαλύτερη σαφήνεια στον προσδιορισμό των αντίστοιχων εντολών και καθηκόντων. Μερικοί δεν απέκλεισαν το ενδεχόμενο να ληφθούν αργότερα μέτρα για τη συγχώνευση των δύο αρμοδιοτήτων. Σημειώθηκε ευρεία υποστήριξη για την ιδέα να ανατεθεί στον ΥΕ η προεδρία του τμήματος Εξωτερικών Υποθέσεων/Εξωτερικών Σχέσεων του Συμβουλίου ΓΥΕΣ, να του αναγνωρισθεί εξουσία πρωτοβουλίας και να αποσυζευχθεί η αρμοδιότητά του από εκείνη του ΓΓ του Συμβουλίου. Ένα μέλος ερώτησε ωστόσο ποιά θα είναι κατόπιν τούτου η θέση του ΥΕ στη θεσμική δομή.
27. Μερικοί υποστήριξαν ότι η ΕΕ θα πρέπει να εκπροσωπείται από έναν μόνιμο Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου σε επίπεδο Αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων, ενώ ο ΥΕ θα αποτελεί τον «Υπουργό Εξωτερικών» της ΕΕ, και θα την εκπροσωπεί σε επίπεδο Υπουργών. Άλλοι είχαν αντιρρήσεις για αυτή την πρόταση, διότι θεωρούν ότι θα υπονόμει τη θεσμική ισορροπία.